

“Καλή επιτυχία! Εμείς οι ιερείς θα προσευχόμαστε για εσένα εντατικά αυτόν τον καιρό”

/ [Γνώμες](#)

Αρχιμ. Ιάκωβος Κανάκης, Πρωτοσύγκελλος Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως

Μια χρονιά πέρασε ήδη και ο καιρός των εξετάσεων έφθασε. Έφθασε όμως και μια καινούργια δοκιμασία για μαθητές, μαθήτριες, φοιτητές και φοιτήτριες και μάλιστα μεγαλύτερη είναι η δοκιμασία αυτή, για τούς υποψηφίους των Πανελλαδικών ή Πανελληνίων εξετάσεων. Όποιος πέρασε από την διαδικασία αυτή γνωρίζει την δυσκολία, την αγωνία, τον αγώνα. Είναι αλήθεια ότι αν δούμε την ζωή συνολικά, κατανοούμε πόσο λίγο θα έπρεπε να αγχωνόμαστε για τις εξετάσεις αυτές, όμως η κάθε ηλικία έχει τις δικές της προτεραιότητες. Για την τωρινή προσέγγιση της παιδείας, της γνώσης, της επιτυχίας οι Πανελλήνιες αποτελούν μείζων θέμα.

Είναι όντως δύσκολο και επώδυνο, ίσως και άδικο, ο κόπος δύο, τριών, ή και περισσότερων χρόνων, να πρέπει να αποτυπωθεί μέσα σε λίγες ώρες σε συνθήκες

ιδιαίτερες έντασης και αγωνίας. Αποτελεί όντως αγωνία αυτή η διαδικασία, τόσο για τούς ίδιους τους υποψηφίους, όσο και για τις οικογένειές τους και τους καθηγητές τους.

Μερικές λοιπόν σκέψεις πρός τα παιδιά, πού αυτές τις μέρες αγχώνονται ιδιαίτερα, από εμάς, πού πραγματικά νοιαζόμαστε γι' αυτά, πού προσευχόμαστε ιδιαιτέρως γι' αυτά τούτες τις μέρες.

Ας μιλήσουμε σε πρώτο πρόσωπο.

Αγαπητέ υποψήφιε, αγαπητό μας παιδί, κάνε την προσπάθεια σου, όσο μπορείς χωρίς άγχος. Το γνωρίζουμε όλοι ότι δεν είναι εύκολο αυτό, αλλά προσπάθησε να είσαι ήρεμος. Να διαβάζεις, αλλά και να ξεκουράζεσαι. Λίγα λεπτά, όσο μπορείς, να προσεύχεσαι καρδιακά στο Θεό, να του ζητάς φωτισμό, ώστε να μπορέσεις να κατανοήσεις τα θέματα των εξετάσεων και να αποτυπώσεις τις γνώσεις σου στο χαρτί. Μην νομίζεις ότι ο Θεός δεν είναι μαζί σου τις ώρες της αγωνίας σου. Είναι συνοδοιπόρος σου, συμπαραστάτης σου! Μεριμνά για εσένα όταν τον αναζητάς. Κάθε φορά πού τον καλούμε είναι δίπλα μας, αν αυτό το πιστέψεις θα δεις θαύματα, όχι μόνο τώρα στις εξετάσεις, αλλά σε όλη σου την ζωή. Άναψε ένα κερί στην Εκκλησία, μίλησε με όση πίστη έχεις στο Χριστό, στην Παναγία, στους Τρεις Ιεράρχες, πού είναι προστάτες της Παιδείας, και όλα θα πάνε κατ' ευχήν. Φυσικά, η επιτυχία θα έρθει, όταν έχει γίνει και η ανάλογη προσπάθειά σου την χρονιά πού πέρασε, αλλά και τις προηγούμενες χρονιές. Και αν ακόμα όμως, δεν έχεις κάνει την προσπάθεια που θα έπρεπε, και κάπως καθυστερημένα ξεκίνησες, και τότε πάλι να έχεις ελπίδα και πίστη.

Κάνε τον αγώνα σου και άσε τα άλλα στο Θεό. Εμπιστέψου Τον.

Καλή επιτυχία! Εμείς οι ιερείς θα προσευχόμαστε για εσένα εντατικά αυτόν τον καιρό. Είναι μια μάχη αυτή πού θα δώσεις. Πάλεψε με φιλότιμο, με δύναμη και φωτισμό, και θα γίνει στο τέλος, το καλύτερο για την ζωή σου, για την ψυχή σου.

Η ανάγνωση του Ψαλμού 22, του Δαβίδ που ακολουθεί αποτελεί μία ηχηρή «απάντηση» σε κάθε άγχος. Έχει τεράστια αξία και προσφέρει «δύναμη», όταν λέγεται με πίστη.

Ψαλμός τω Δαυίδ.

Ψαλ. 22,1 Κύριος ποιμαίνει με και ουδέν με υστερήσει.

Ψαλ. 22,1 Ο Κύριος μου ως στοργικός ποιμήν με περιφρουρεί, με συντηρεί, με τρέφει. Τίποτε δεν θα μου λείψει.

Ψαλ. 22,2 εις τόπον χλόης, εκεί με κατεσκήνωσεν, επί ύδατος αναπαύσεως εξέθρεψέ με,

Ψαλ. 22,2 Εις πλουσίους χλοερούς βοσκοτόπους, εις τόπους ευφορίας και αναψυχής, εκεί με εγκατέστησε. Με τα ολοκάθαρα δροσερά νερά έσβησε την δίψαν μου και με ανεζωογόνησε.

Ψαλ. 22,3 την ψυχήν μου επέστρεψεν. ωδήγησέ με επί τρίβους δικαιοσύνης ένεκεν του ονόματος αυτού.

Ψαλ. 22,3 Και έτσι εις την λιποψυχήσασαν ψυχήν μου επανέδωσε σφρίγος και ζωτικότητα. Με ωδήγησε στοργικώς στους ευθείς και χαρούμενους δρόμους της δικαιοσύνης, όχι δια την αξίαν μου αλλά δια το πανάγαθον Ονομά του.

Ψαλ. 22,4 εάν γαρ και πορευθώ εν μέσω σκιάς θανάτου, ου φοβηθήσομαι κακά, ότι συ μετ' εμού ει· η ράβδος σου και η βακτηρία σου, αυτάί με παρεκάλεσαν.

Ψαλ. 22,4 Ακριβώς, διότι συ, Κυριε, είσαι ο στοργικός προστάτης μου και ποιμήν, εάν βαδίσω και περάσω δια μέσου σκοτεινών και αποκρήμνων περιοχών και εάν αντικρύσω τον θάνατον, δεν θα φοβηθώ μήπως πάθω κάτι κακόν, διότι συ θα είσαι μαζί μου. Διότι η ποιμαντική σου ράβδος, η βακτηρία σου, αυτή θα με στηρίζη, θα με εμψυχώνη, θα με παρηγορή.

Ψαλ. 22,5 ητοίμασας ενώπιόν μου τράπεζαν, εξεναντίας των θλιβόντων με· ελίπανας εν ελαίω την κεφαλήν μου, και το ποτήριόν σου μεθύσκον με ωσει κράτιστον.

Ψαλ. 22,5 Συ, Κύριε, εν τη αγαθότητί σου ητοίμασες ενώπιόν μου τράπεζαν πλουσίων φαγητών απέναντι και εις πείσμα των εχθρών μου. Ήλειψας την κεφαλήν μου με ευώδες άρωμα, πριν κατακλιθώ στο δείπνον σου, και το ποτήριόν σου, με το οποίον με εκέρασες, ήτο γεμάτο από άριστον ευφραντικόν, μεθυστικόν ποτόν.

Ψαλ. 22,6 και το έλεός σου καταδιώξει με πάσας τας ημέρας της ζωής μου, και το κατοικείν με εν οίκω Κυρίου εις μακρότητα ημερών.

Ψαλ. 22,6 Το έλεος της στοργής σου θα με ακολουθή και θα με καταδιώκη με επιμονήν όλας τας ημέρας της ζωής μου και έτσι εγώ χαρούμενος και ευτυχής θα κατοικώ στον ναόν σου του Κυρίου μου, εις ατελεύτητον μακρότητα ημερών.